

че класичното авли е отъ аулъ, което на татарски значело становище ¹⁾. Възможно е, този коренъ да има общо съ турското евъ = дворъ и евлея = скитъ — теке.

Тъй основаната Латинска империя отъ 1204 г. не можито да уцѣлѣе, нито да трае дълго. Тя се разклати отъ основи още отъ самия Калоянъ, който почна съ непрѣстаннитѣ си нашествия и подвизи между Одринъ и Ц-дъ, за да сложи коститѣ си далечъ отъ Балкана, при Солунъ, дѣто се знае за унищожаването на малкото тамъ френско

¹⁾ Aula (род. пад. Aulai), Αὐλή = atrium, прѣдверие; палатъ, крѣпость, като синонимъ на regia, palatium, basilica; като метонимия: княжеска власть, — достоинство; дворцовъ човѣкъ; Auleum = (х) авлия; αὐλαία = завѣса; по-друго сж вече: auletes = флейтистъ (отъ aulus, αὐλός = флейта). Както ще се види, aula, въ смисълъ на крѣпость, е влѣзло въ имената на сума градове. На изт. отъ Ямболъ, край р. Азмакъ Дерѣ, е село Авлалий. Името му е турско и има горѣпоказания коренъ, който турцитѣ произнасятъ евля (свято мѣсто, теке и т. н.). Има село Авлиени въ Ново-Загорско. Както Авлалий, тъй и Авлиени, не могатъ да се считатъ за нашето Авли, защото нито едно отъ тѣхъ не е въ подножието на Балкана. Другъ е въпроса, дали днешното Авлиени не е заправено отъ жители избѣгали или прогонени отъ старото Авли. И това е съмнително, защото въ България има и други села съ сжщия коренъ: Авли-Кюю (Живково) въ Самоковско; Авланъ-кюю (?), Османъ-Пазарско и и т. н.; по-деликатенъ е въпросътъ съ Абланаво въ Селишкия Боазъ на Сливенъ, напримѣръ въ смисълъ, че то е отъ Авли, въ който случай Авли ще е било самото Селище, съ всичкитѣ негови днесъ слѣди отъ градища и кули. Съмнѣние за това не може и да има, защото нито печенеги, нито латини биха могли да влѣзатъ въ Селището, безъ да нагазятъ вече извѣстния тогасъ Сливенъ. (Ср. села Абланица въ Ловешко и Тетевенско).

Както и да е, думата аулъ, обща съ aula, αὐλή, е сжщесвувала въ всички тюркски езици, въ това число и прабългарския. Никифоръ, прѣди фаталната нощъ, е грабилъ и горилъ двореца (столицата?) на Крума: Crummi Aulam въ Stritt. II. 538. Ели Авли при Сливенъ основано отъ нѣкой български царъ или въобще отъ българитѣ — не е извѣстно. За мѣста и градове съ подобно име ср. Αὐλαи въ Hesychius; Αὐλαί въ Карамания; Αὐλεῖτης, Αὐλιτης, Αὐλὶς πόλις въ Беотия и Халкида; Αὐλὼν πόλις въ Спарта; За аланитѣ се пише още: Αὐλανοὶ Αὐλαδὶς въ Месопотамия; Αὐλαίων τεῖχος (Aulaei Tichos) е било укрѣпено мѣсто край Черно море, между Созополъ и Инеада; по Tab. Peut. на 12 мили отъ Созополъ; въ географично отношение вж. най-вече Ortelius Abr. За сливенското Авли той пише: Aula (Αὐλη), arx est haud procoe ab Hadri anopoli, ad Naemi radices, очевидно като се придържа буквално о Кедрина.